

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0 mm 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200 300 10 20 30 40 50

Dg Jesus kommer med sin Kraft,
Da hunder Sorgens Morte,
Hav Troen eder tryk,
For tungt vad eders Bryst,
Hav Sorgen dog et falde
Gud signe eder alle,
16.

Et fupbesindt Galskhu,
Et ham som Sorg emender
I Tro de Gud hensender
Med Betank.
For Sagens sin Broder
Et tenke Gafte gader
15.

Et Sorgens Stund sin varet fort,
Gan hunder kan den Genter,
Gid Sorgen eders Hjerte
Som Sorgen sidste bort,
Som hage for de Hare,
I Gøffend' hvad og Hore,
14.

Med Gøthed og Helligsørgen,
Dg kom og os imøde
Gan Sorgen vad vil forsøde
Et dyp Medvundenshed,
Med effret Hinglens Baare
Gan rorer Gntens Raare
13.
(5)

(8)

25.

Naar I af Land vil drage,
Da maa I Herren tage
I Skibet med paa Vand;
Han Storm og Bølger temmer
Dg Eders Vel han fremmer
Dg leder hjem til Fredens Land.

26.

I Kristne hvo I ere,
Dg hvad jers Rald mon vere
Baagu op og bed til Gud,
Dg vandre eders Veie
Med Gaabets Maal for Die
Ret som en rensset Kristi Brud.

27.

Hav Troens Lamper tændte,
Thi Døden er at vente
I hver en Tid og Stund,
Bed Gud din Synd forlade
Dg give dig sin Naade
Søg Troens rette Ankergrund.

28.

Naar Livets Lys udsluffer,
Dg vi skal dø og rykkes
Fra Tidens Jammer hen.
Gid vi da sover stille
Med Gud hengiven Vilje
I Jesu Kristi Arme ind.

For Børn han gaar i Gaders Sted,
Et han en tro Beskytter,
For sorgend' Gnters Hjerte
Et Sorgen vad og bed,
Med eders Børn de Hare,
I Gnter som nu gader,
12.

I Gntens rette Gader,
I skal jers Søner finde
Sers Sorg skal og forsøde
Gan sandt sin Son sigse,
For Slet som han mistet
En Gafte hvar trostet
11.

Et og i Sorgen hos os var,
Et hi han som os forstet,
Hav Guds Ved eder trostet:
For eders Søner Hare,
Dg Hare som nu gader
I dyp mednytte Hare
10.

Et fine Børn vad Tro og Gade,
Et Kristus Henter Hare,
Et Gader er Hingel,
Ea har vi dette Gade,
Et her i Troen vad,
Som de i Kristo levet,
9.
(4)

En Trostelang

til

Sørgende Slægt og Venner
paa Tasseby i Skjerve Sogn
til Minde om

**Johannes Mikkelson og Ole Mikkelson
Konst, Johannes Henriksen Konst og
Ingebrigt Olsen**

som forliste paa Hjemreisen fra Lofoten i 1868,

samt

Ole Kristiansen Konst
død i Sygdom 1867 og

Johan Kristiansen Konst
forlist i Kobbepollen i November 1867,

Alle elskværdige unge Sømand, hvis Tab begrædes af
3 Familier med 2 Gnter,

af

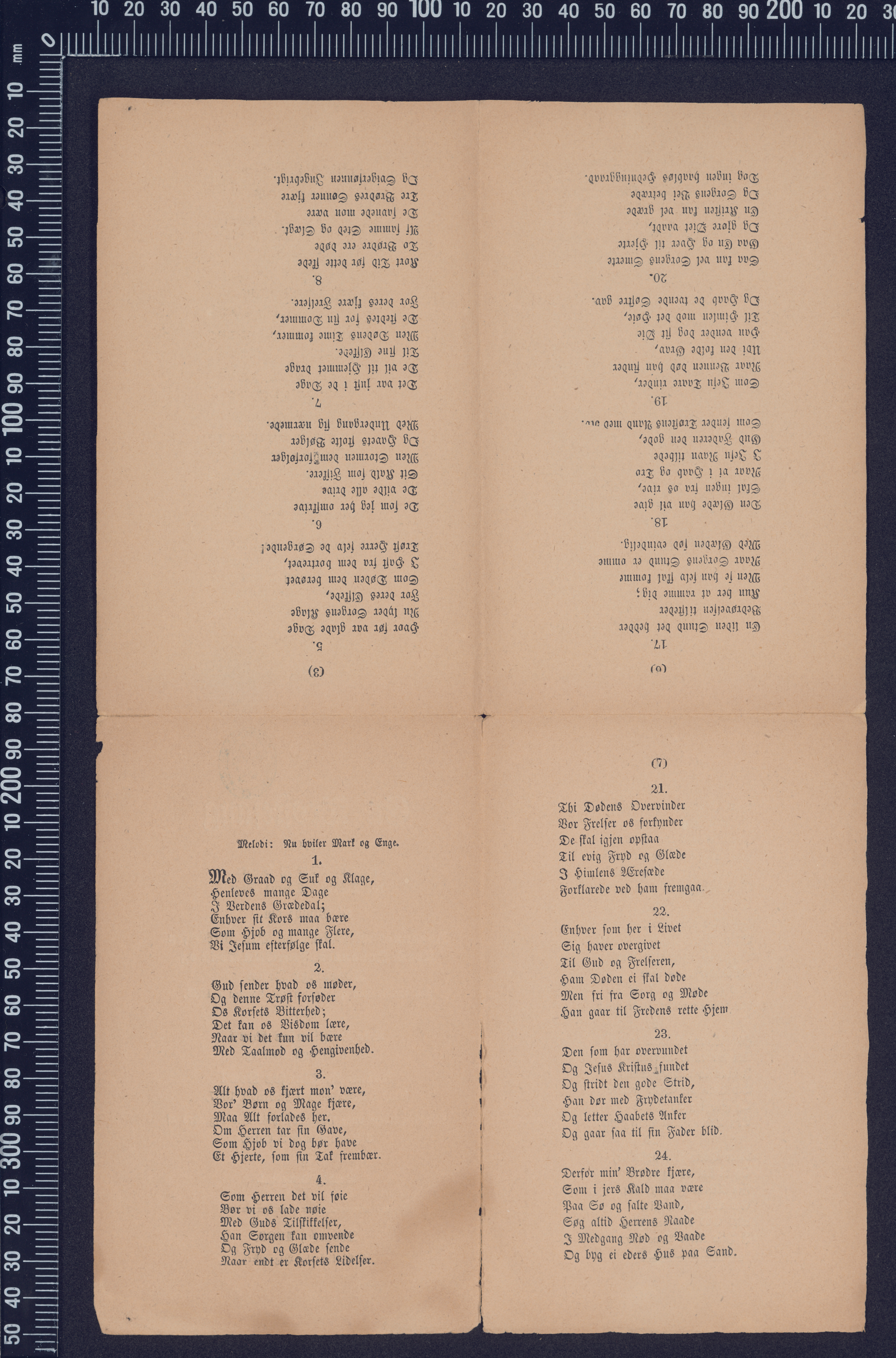
Bendix Bæverdal.

Johannes Mikkelson

Tromsø, 1868.

G. Kjeldseths Bogtrykkeri.

V box 19:546

Dg Sigteligheden
 Deres Sønner
 De faaned mon være
 Alt samme Sted og Slægt.
 To Brødre ere bøde
 Kort Tid før dette Sted
 8.

For deres Hære
 De fædtes for sin Sommer,
 Men Dødens Time kommer,
 Alt sine Stæde.
 De vil til Hjemmet drage
 Det var just i de Dage
 7.

Med Undergang sig nærmede
 Dg Hærets stolte Bøjsger
 Men Stormen dem forfølgte
 Et Sted som Hærens
 De vilde alle drive
 De som jeg her omftræve
 6.

Trøst Hæren selv de sørgende
 I Støt fra dem bortdræve,
 Som Døden dem berævede
 For deres Stæde,
 Nu hører Sorgens Slæde
 Hvor før var glæde Dage
 5.

(3)

Melodi: Nu hviler Mark og Enge.

1.

Med Graad og Suk og Klage,
 Henledes mange Dage
 I Verdens Grædedal;
 Enhver sit Kors maa bære
 Som Hjob og mange Flere,
 Vi Jesum efterfølge skal.

2.

Gud sender hvad os møder,
 Dg denne Trøst forsøder
 Os Korsets Bitterhed;
 Det kan os Visdom lære,
 Naar vi det kun vil bære
 Med Taalmod og Hengivenhed.

3.

Alt hvad os fjært mon' være,
 Bor' Børn og Mage fjære,
 Maa Alt forlades her.
 Om Herren tar sin Gave,
 Som Hjob vi dog bør have
 Et Hjerte, som sin Tak frembær.

4.

Som Herren det vil soie
 Bor vi os lade nøie
 Med Guds Tilskikkelser,
 Han Sorgen kan omvende
 Dg Fryd og Glæde sende
 Naar endt er Korsets Lidelser.

Dg indvirkningens
 Dg Sorgens Sted betænde
 En Stillestaaende
 Dg Hærens Sted
 Om den og Hærens
 Som kan vel Sorgens
 20.

Dg Hærens Sted
 Et Stillestaaende
 Som kan vel Sorgens
 19.

Som sender hvad os møder,
 Gud sender hvad os møder,
 Som Døden dem berævede
 For deres Stæde,
 Nu hører Sorgens Slæde
 Hvor før var glæde Dage
 18.

Med Glæden lod indvirkning
 Naar Sorgens Stund er
 Men se her se her
 Som Døden dem berævede
 For deres Stæde,
 Nu hører Sorgens Slæde
 Hvor før var glæde Dage
 17.

(6)

(7)

21.

Thi Dødens Overvinder
 Bor Frelser os forkynder
 De skal igjen opstaa
 Til evig Fryd og Glæde
 I Himlens Vresfæde
 Forklarede ved ham fremgaa.

22.

Enhver som her i Livet
 Sig haver overgivet
 Til Gud og Frelseren,
 Ham Døden ei skal døde
 Men fri fra Sorg og Møde
 Han gaar til Fredens rette Hjem.

23.

Den som har overvundet
 Dg Jesus Kristus fundet
 Dg stridt den gode Strid,
 Han dør med Frydetanker
 Dg letter Haabets Anker
 Dg gaar saa til sin Fader blid.

24.

Derfor min' Brødre fjære,
 Som i jers Rald maa være
 Paa Sø og salte Vand,
 Søg altid Herrens Naade
 I Medgang Nød og Vaade
 Dg byg ei eders Hus paa Sand.